

V Regionalny Konkurs Poetycki
Kozienicki Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2021
autor: Halina Markowska Budniak – III miejsce
godło: „Metamorfoza”

Krawędzie

Masz usta pełne krawędzi
nieprzewidywalnych i śliskich
jak grań w deszczu

Nigdy nie wiem kiedy nawałnica
zrzuci mnie ze skalnej półki
Nie nauczyłam się prognozować
ani wyciągać wniosków

Znaki na niebie i ziemi rozmijają się
z prawdą a intuicja potwierdza zdarzenia
Po fakcie jakby chciała kusić los
zagrać na loterii znaczoną kartą

gdyby odczytywała twoje myśli
zachwyty nad pięknem grani i srebrem potoków
pozostałby odległym marzeniem

Masz usta pełne krawędzi
A mimo to wspinam się ku słońcu
Jak Syzyf

Big Bang

*... odnosimy się do tego co znamy
a raczej do tego co próbujemy poznać ...*

Big Bang – i mamy wszechświat
uratowany ustabilizowany przez grawitację
trwa – i rozszerza się w nieskończoność

któż nie chciałby poznać tajemnic wszechświata
lecz jak do tej pory nie potrafimy zrozumieć
ani opisać Wielkiego Wybuchu

łatwiej wierzyć że to Bóg Wszechwładny
Wszechpotężny przygotował nam miejsce
do hartowania niedoskonałości

i wymienia nas jak marionetki w teatrze życia
wypełnia kosmos nieustającym światłem energii
mknąc przez posrebrzaną mleczną drogę samotności

Przepowiednie

*„ Przez życie trzeba przejść z godnym przymrużeniem oka,
Dając tym samym świadectwo nieznanemu stwórcy, że poznaliśmy się
Na kapitalnym żarcie, jaki uczynił, powołując nas na ten świat.”*

Stanisław Jerzy Lec

I budował starzec Arkę
a wszyscy wyśmiewali jego dzieło
nie wierząc że kiedykolwiek rzeka
odwróci bieg i zmieni kryto

A jednak przyszedł ten dzień
i ludzie w wielkim przerażeniu
widząc napierające fale
schronili się w jej wnętrzu

Deszcz padał czterdzieści dni i nocy
a kiedy odsłoniły się góry
starzec trzy razy wypuszczał gołębicę
aż wróciła z gałązką oliwną

I wypełniła się wola nieba

A oto wątpiący dotyka ran twoich
i nie wierzy że kogut zapieje trzy razy
a morze czerwone rozstąpi się
i pochłonie najeźdźców

A oto wątpiący dotyka ran twoich
i nie wierzy że prawda jest tylko jedna
a kłamstwo powtarzane setki razy
może zostać uznane za pewnik

A oto wątpiący dotyka ran twoich
I nie wierzy „ że nie może istnieć
to co nie ma cienia i że kamienie
są po to, aby nogi nam raniły” *

*Czesław Miłosz (wiara nadzieja miłość)